

عنوان مقاله:

بازنمایی رفاقت‌های مردانه و دوستی‌های زنانه در ژانر کمدی رمانتیک سینمای ایران، تحلیل متن یازده فیلم کمدی رمانتیک ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه زن در فرهنگ و هنر، دوره 5، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حمیدرضا مدقق - دانشجوی دکتری علوم ارتباطات اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی، دبیرسرویس هنری شبکه خبر (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

پرداختن به مناسبات عاشقانه زن و مرد به شکلی خنده‌آفرین سبب شده که غالب آثار کمدی سینمای ایران، چه قبل و چه بعد از انقلاب، در ژانر کمدی رمانتیک قرار گیرند. قهرمانان مرد و زن این فیلم‌ها معمولاً پیش از پیوندشان در پایان روایت، از راهنمایی و کمک‌های دوستانی از جنس خود بهره میگیرند. در چارچوب نظریه ژانر، درک چگونگی رابطه قهرمانان مرد و زن کمدی رمانتیک با دوستانشان و اینکه این بازنمایی حامی و تقویت کننده کدام ارزش‌ها و باورها برای مخاطبان است، هدف این پژوهش است. بدینمنظور، یازده فیلم کمدی رمانتیک ایرانی، که در بازه ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۰ در سالنهای سینماها نمایش عمومی داشته‌اند، با بهره‌گیری از تقابلهای دوجزئی، تحلیل متن شده است. نتایج پژوهش گواه آن است که تقابل رفاقت مردانه/ دوستی زنانه در کمدی رمانتیک ایرانی بیانگر درونمایه بیهودگی اتحاد زنان است و این درونمایه، دست اندرکار بازسازی اجتماعی ایدئولوژی مردسالاری است. همسر (۱۳۷۳) تنها روایت این پژوهش است که از این الگوی تقابلی پیروی نمیکند و در آن دوستی‌های زنانه به رسمیت شناخته میشوند و ستایش میگردند.

کلمات کلیدی:

ایدئولوژی مردسالاری، تحلیل متن، تقابل دوجزئی، ژانر کمدی رمانتیک، سینمای ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771896>

